

Vlaams
Parlement

ingediend op **1959** (2018-2019) – Nr. 1
16 april 2019 (2018-2019)

Voorstel van decreet

van Manuela Van Werde, An Christiaens, Willem-Frederik Schiltz,
Bert Maertens, Bart Dochy en Paul Cordy

houdende diverse bepalingen
inzake specifieke onroerenderfgoedpremies

TOELICHTING

1. Algemene toelichting

Het voorliggende voorstel van decreet is niet normatief¹, maar het bevat oplossingen op maat naar analogie van eerdere specifieke regelingen voor individuele erfgoed dossiers². Op die manier kunnen twee al gehonoreerde restauratiedossiers die nu om hoofdzakelijk technisch-juridische redenen dreigen te stranden, alsnog afgehandeld worden.

Het gaat om de dossiers voor de restauratie van de volgende twee beschermde monumenten:

- de Magazijnen Montevideo op het Eilandje in Antwerpen, die dateren van 1895;
- het kasteel Wallemote in de Kokelarestraat 85 in Izegem, dat dateert van 1913.

Normaal gezien worden vergelijkbare niet-normatieve, louter technische oplossingen op maat van individuele restauratiedossiers geregeld in de niet-normatieve begrotingsdecreten, namelijk het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap of het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. Een voorbeeld daarvan zijn artikel 28 en 29 van het decreet van 6 juli 2018 houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2018 (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 19/1-9).

Omdat de huidige beleidsperiode ten einde loopt, zal het eerstvolgende begrotingsdecreet uitzonderlijk pas in september 2019 behandeld kunnen worden. Daardoor zal een technische oplossing nog ettelijke maanden vertraging oplopen. Gelet op de stand van zaken van de restauratiedossiers in kwestie en de toestand van de Magazijnen Montevideo is een dergelijke vertraging allerminst wenselijk.

*Achtergrondinformatie over beide projecten***A. Restauratie van de Magazijnen Montevideo**

De Magazijnen Montevideo (Montevideo Pakhuizen), die tussen het Kattendijkdok-Westkaai, de Montevideostraat en de Braziliëstraat in de Montevideowijk op het Eilandje in Antwerpen liggen, bestaan uit een reeks van tweeëntwintig aaneengesloten bakstenen loodsen onder een stalen dak, die dateren van 1895. De Magazijnen Montevideo zijn bij het ministerieel besluit van 29 mei 2001 beschermd als

¹ Zie onder meer het advies van de Raad van State nr. 58.291/1/3 van 19 oktober 2015 bij het oorspronkelijke artikel 50 van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 (restauratiepremie Sint-Vincentiuskapel, Antwerpen), (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 544/1, p. 94).

² Zie onder meer:

- artikel 29 van het decreet van 6 juli 2018 houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2018 (Handelsbeurs, Antwerpen);
- artikel 88 van het decreet 18 december 2015 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2016 (vzw Gasthuis Zusters Antwerpen (GZA) voor de kapel van het Sint-Vincentiusziekenhuis, Antwerpen);
- artikel 89 van het decreet van 18 december 2015 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2016 (Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaartkerk, Ninove);
- artikel 60 van het decreet van 30 juli 2015 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015 (Van Peteghemorgel kerkfabriek Sint-Martinus, Gijzegem);
- artikel 59 van het decreet van 21 december 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013 (Sint-Niklaaskerk, Gent);
- artikel 72 van het decreet van 23 december 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012 (Onze-Lieve-Vrouwbasiliek, Scherpenheuvel-Zichem);
- artikel 73 van het decreet van 9 juli 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010 (Handelsbeurs, Gent).

monument wegens hun industrieel-historische waarde. Dit iconische voorbeeld van haveninfrastructuur van eind 19e eeuw is op dit ogenblik nog de laatste probleem-plek in een wijk die in volle stedenbouwkundige ontwikkeling is.

Het Havenbedrijf heeft de Magazijnen Montevideo in 2002 verkocht aan Beldimmo, waarna ze zijn ingebracht in de nv Montevideo. Sinds 2007 zijn verschillende bouwprojecten en voorstellen voor de inhoudelijke invulling van de magazijnen voorgelegd (en vergund), maar die zijn om verschillende redenen – onder meer door financieringsproblemen en erfgoedbezwaren – niet doorgegaan. Het eigenaarschap en de aandeelhoudersstructuur zijn ondertussen ook gewijzigd, waardoor de gebouwen op dit ogenblik eigendom zijn van Montevideo THV, met bouwonderneming DCA als ontwikkelaar.

Het nu voorliggende project omvat de restauratie van de bestaande Magazijnen Montevideo en de herbestemming ervan tot commerciële ruimtes, met onder meer plaats voor kantoren, groothandel en een versmarkt. Er zijn in totaal vier bouwlagen: twee bovengrondse bouwlagen en een ondergrondse parkeergarage van twee bouwlagen. Aansluitend is er aan het Limaplein een nieuwbouwproject met zestien appartementen en met een gelijkvloerse handelsverdieping die onder meer horecazaken huisvest en die een rechtstreekse toegang tot de ondergrondse parkeergarage heeft.

Het (toenmalige) college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen verleende op 30 maart 2018 de vereiste stedenbouwkundige vergunning. De vergunningsbeslissing benadrukte dat “de ontwikkeling van deze site van belang is voor het projectgebied Eilandje. Dit project zorgt immers ervoor dat een monumentaal pakhuis wordt ontwikkeld en dus niet meer te beurt kan vallen aan verdere verloedering en verkrotting. Dergelijke projecten die een impuls geven aan het projectgebied moeten aangemoedigd worden.”

De restauratie moet het originele uitzicht van de buitenmuren, die bestaan uit bakstenen gevels en houten poorten en die nu ingepakt zijn, herstellen en er moet bovenop opnieuw een zinken sheddak worden gelegd (nu is er geen dak meer). Dat dak komt boven op de gerecupereerde originele stalen spanten en kolommenstructuur, die werden verwijderd en extern bewaard, maar intussen gerestaureerd zijn. Het agentschap Onroerend Erfgoed heeft een gunstig advies uitgebracht. De architectenbureaus M2 Architecten en Callebaut Architecten zijn belast met de restauratie. Na jarenlange problemen rond het ontwerp, de financiering en de inhoudelijke invulling van de restauratie van de Magazijnen Montevideo ligt er nu dus een vergund en vanuit erfgoeddoogpunt aanvaard project voor, waardoor de restauratie van het sinds 2001 beschermde monument weer opgestart kan worden.

De nieuwe initiatiefnemers zijn echter – logischerwijs – wel vragende partij voor zekerheid en duidelijkheid over de (al toegezegde) tegemoetkoming van de overheid in de door jarenlange leegstand opgelopen restauratiekosten. Met het nu voorliggende voorstel van decreet willen de indieners die zekerheid en duidelijkheid creëren, waardoor ook dat aspect geen hypotheek meer legt op de uitvoering van de restauratie.

Het sinds 2002 verkochte monument heeft dus jarenlang leeggestaan en de restauratie ervan is blijven aanslepen ten gevolge van de opeenvolgende project- en eigenaarswisselingen. De overheid heeft voor de restauratie al een reguliere tegemoetkoming in de kosten toegezegd in de vorm van vier restauratiepremies, waarvan er twee zijn toegekend in 2009 en twee in 2014. Die premies zijn echter na respectievelijk bijna tien jaar en bijna vijf jaar aanzienlijk in waarde gedaald, terwijl de restauratiekosten intussen sterk zijn opgelopen. Daardoor is de oorspronkelijke balans tussen de tegemoetkoming van de overheid met toepassing

van de toen geldende regelgeving, en het eigen aandeel in de restauratiekosten niet langer in evenwicht.

De reguliere regelgeving bevat voor het uitzonderlijk negatieve verloop van dit dossier ook geen afdoende oplossing. Het voorliggende voorstel van decreet creëert daarom de noodzakelijke rechtsbasis om daaraan passend te kunnen remediëren.

B. Restauratie van het kasteel Wallemote

Het beschermde monument kasteel Wallemote, dat dateert van 1913, ligt in het provinciedomein Wallemote-Wolvenhof in Izegem en werd in 1997 aangekocht door de stad Izegem. De stad restaureerde het kasteel volledig en gaf het een herbestemming als publieke evenementen- en vergaderaccommodatie, die ook ruimte biedt aan verenigingen. De restauratie werd midden 2016 voltooid.

Conform de reguliere regelgeving werd voor die restauratie een premie toegekend van in totaal 862.006,82 euro. Daarvan werd 752.128,07 euro principieel toegekend bij het ministerieel besluit van 2 december 2011. De definitieve bepaling van het premiebedrag dateert pas van 11 juni 2014, nadat de restauratiewerken werden aanbesteed (eveneens conform de reguliere regelgeving). Het premiebedrag werd bij het ministerieel besluit van 29 juni 2016 aangevuld met een premie van 44.177,63 euro voor onvoorziene extra werkzaamheden.

De stad Izegem heeft de restauratie inmiddels volledig en kwaliteitsvol afgewerkt, maar door een misverstand bij de stedelijke diensten is de uitbetaling van die premies volgens de reguliere regelgeving te laat aangevraagd. Daardoor dreigt de stad de daarvoor toegezegde – en correcte – financiële ondersteuning mis te lopen, wat uiteraard niet de bedoeling kan zijn.

Met het voorliggende voorstel van decreet willen de indieners dan ook de vereiste decretale rechtsbasis inschrijven om dat probleem te kunnen ondervangen.

2. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Het eerste lid van artikel 2 recupereert de op dit ogenblik nog openstaande vastleggingen van de vier restauratiepremieën die al werden toegekend voor de restauratie van het monument Magazijnen Montevideo. Die premieën werden toegekend bij de ministeriële besluiten van 7 mei 2009, 29 oktober 2009 en 12 mei 2014 (twee ministeriële besluiten) en waren bedoeld als (reguliere) financiële tegemoetkoming in de volgende vier fasen van het restauratieproces van het monument:

- fase A: werfinrichting, consolideringswerken en karkasrestauratie;
- fase B: dak-, timmer- en zinkwerk;
- fase C: gevels en stalen schrijnwerk;
- fase D: houten buitenschrijnwerk, en bezet-, schilder-, bevloering- en afwerkingslagen.

Alleen van de eerste toegekende premie, die dateert van 7 mei 2009, werd een eerste voorschot van 25 procent betaald voor de effectief uitgevoerde restauratiewerken aan het karkas en de stalen spanten, die op dit ogenblik nog in een extern atelier bewaard worden.

Het nog niet uitbetaalde restant van de eerste restauratiepremie en de nog niet uitbetaalde drie andere restauratiepremies bedragen samen in totaal nog 2.606.067,69 euro. Dat bedrag is dus toegekend, maar nog niet uitbetaald. Het is op dit ogenblik nog opgenomen in het boekhoudkundige 'encours' als een nog openstaande schuld die uitbetaald kan worden na uitvoering van de (gesubsidieerde) werkzaamheden.

Het risico bestaat echter dat die nu nog openstaande en ook uitbetaalbare bedragen definitief verloren gaan door toepassing van de regel dat de gesubsidieerde restauratiewerkzaamheden niet alleen uitgevoerd moeten zijn binnen een termijn van vijf jaar na de toekenning van de restauratiepremie, maar bovendien voorlopig opgeleverd moeten zijn, en dat binnen die periode ook het premiesaldo moet aangevraagd zijn. Als aan die voorwaarde niet is voldaan, wordt de premienemer ambtshalve geacht afstand te doen van de premie en moet hij de eventueel ontvangen voorschotten terugbetalen aan het Vlaamse Gewest. Van die regel kan alleen regulier afgeweken worden in geval van overmacht, met een grondige motivatie en na de toestemming van het agentschap Onroerend Erfgoed.

Met het voorliggende voorstel van decreet willen de indieners duidelijkheid en zekerheid in deze kwestie creëren. Het uitzonderlijk negatieve verloop van dit restauratieproject wordt erkend als een geval van overmacht. Tegelijk wordt de gebrekkige administratieve voortgang van het dossier ten gevolge van de wisseling van projecten en eigenaars juridisch ook geregulariseerd.

Dat heeft tot gevolg dat het bedrag van 2.606.067,69 euro in zijn totaliteit toegekend wordt aan Montevideo THV, de huidige eigenaar van het monument, als totale restauratiepremie voor het uitvoeren van de initieel gesubsidieerde maar op het terrein nog niet uitgevoerde restauratiewerken van fase A, B, C en D, die nu integraal hernomen werden in het nieuwe aanvraagdossier van Montevideo THV.

Het tweede lid van artikel 2 creëert de noodzakelijke rechtsbasis om dat bedrag van 2.606.067,69 euro te kunnen verhogen met een aanvullend maximumbedrag van 2.100.000 euro als financiële tegemoetkoming van (maximaal) 40 procent in de aanvullende kosten, exclusief btw. Het gaat om aanvullende kosten die in het aanvraagdossier van Montevideo THV zijn opgenomen en die overeenkomstig de regelgeving en richtlijnen die golden op het ogenblik dat de restauratiedossiers werden ingediend, reglementair gesubsidieerd konden worden.

Die aanvullende en in principe gesubsidieerde restauratiekosten zijn sinds de initiële premietoekenning ontstaan en zijn het gevolg van additionele erfgoedschade, bijkomende stabiliteits- en toegankelijkheidswerken, en prijsstijgingen van materiaal en werk.

Met andere woorden: door de jarenlange stilstand van het dossier, en door blootstelling aan wind en water zijn de restauratiekosten opgelopen, zowel door prijsstijgingen als door bijkomende schade en noodzakelijke werkzaamheden, bijvoorbeeld voor de stabiliteit van het gebouw. Die kosten worden nu ook, met uitsluiting van de btw, voor 40 procent gesubsidieerd, vanuit de logica dat in een volledig nieuw aanvraagdossier die opgelopen kosten wel mee verwerkt zouden zijn en dus mee opgenomen zouden zijn in de voor een premieberekening voorgelegde kostenraming. Kortom, mocht dit monument geen 'voorgeschiedenis' gehad hebben, dan was er een regulier recht geweest op een normale overheids subsidie van (maximaal) 40 procent op de totaliteit van alle huidige, reële – en dus geactualiseerde – restauratiekosten, exclusief btw.

Die reguliere overheidspremie van 40 procent in de geactualiseerde, hogere kostenraming, exclusief btw, wordt nu geraamd op een totaalbedrag van 4,7 miljoen euro. Het extra premiebedrag wordt bijgevolg geraamd op 2,1 miljoen euro.

Er wordt dus voor gekozen om voort te bouwen op de oorspronkelijke premiedossiers en niet van nul af aan te beginnen, wat voor alle partijen alleen maar extra administratie en vertraging zou veroorzaken en waardoor de initieel toegekende premies ook zouden vervallen. Die keuze mag echter niet in het nadeel van de nieuwe eigenaar spelen.

De (oude) reguliere regelgeving die in dit geval van toepassing is, beperkt evenwel een aanvullende restauratiepremie voor bijkomende noodzakelijke werken tot een bedrag van ten hoogste 10 procent van het bedrag waarop de oorspronkelijke restauratiepremie werd berekend. Die regelgeving plafonneert het maximumbedrag van die aanvullende premie zelfs verder tot ten hoogste 125.000 euro, wat in dit geval geenszins in verhouding zou staan tot de reële extra restauratiekosten, waarvoor de nieuwe eigenaar ook niet verantwoordelijk gesteld kan worden.

Daarom laat het inschrijven van een specifieke rechtsbasis een oplossing op maat toe. Enerzijds wordt daarbij voortgebouwd op de oorspronkelijke premieaanvragen: het restauratiedossier op zich is immers in de loop van de jaren in se fundamenteel ongewijzigd gebleven. Bovendien focuste de discussie vooral op de inhoudelijke invulling en de nieuwe aanbouw aan het Limaplein. Anderzijds blijft het premiebedrag correct in verhouding tot de reële restauratiekosten.

Conform het reguliere principe dat premiedossiers afgehandeld worden volgens de regelgeving en richtlijnen die op dat ogenblik gelden, wordt ook de subsidieerbaarheid van de werkzaamheden beoordeeld op basis van de toen geldende principes.

Het vermelde maximumbedrag van 2,1 miljoen euro wordt in voorkomend geval wel verlaagd, afhankelijk van de aanvaarde kostenraming, exclusief btw. Ook als het bedrag van de offertes op basis waarvan de werkzaamheden worden gegund, lager is dan de goedgekeurde kostenraming, wordt het toegekende bedrag verlaagd op basis van die geselecteerde offertes, exclusief btw, conform de gebruikelijke procedure.

Met andere woorden: het vermelde bedrag, dat gebaseerd is op een eerste ruwe raming, is een maximumbedrag dat nog verminderd kan en zal worden op basis van enerzijds de door het agentschap Onroerend Erfgoed gecontroleerde kostenraming, en anderzijds de geselecteerde offertes.

Het derde lid van artikel 2 bevat een budgettaire bepaling: de verhoging van de toegekende totale restauratiepremie wordt aangerekend op het beschikbare ingeschreven premiebudget. Aanvullend wordt die verhoging voor de verdeling van dat beschikbare budget beschouwd als een voorafname als vermeld in artikel 11.2.6, tweede lid, van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014, onder meer naar analogie van andere voorafnames voor meer- of bijwerken, actualisaties naar aanleiding van verhogingen van de prijsherzieningsindexen of hoogdringende werkzaamheden.

Het vierde lid van artikel 2 regelt tot slot de praktische voorwaarden en regels voor het aanvragen en uitbetalen van de premie. Dat gebeurt volgens de voorwaarden, vermeld in het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014, voor het aanvragen en uitbetalen van een erfgoedpremie volgens de bijzondere procedure (hoofdstuk 11, afdeling 2, onderafdeling 10 en 11).

Artikel 3

Met deze bepaling wordt de noodzakelijke rechtsbasis ingeschreven zodat het wettelijk mogelijk wordt om het saldo uit te betalen van de restauratiepremie die bij het ministerieel besluit van 2 december 2011 aan het stadsbestuur van Izegem

werd toegekend. Dat saldo bedraagt 796.305,69 euro en dient voor de restauratie van het kasteel Wallemote in Izegem.

Initieel was voor die restauratie bij het voormelde ministerieel besluit 613.371,69 euro toegekend. In dat bedrag is het toenmalige provinciale aandeel van 20 procent niet meegerekend: dat bedrag komt neer op 204.457,23 euro. Het ministerieel besluit van 2 december 2011 is op 23 december 2011 aan de begunstigde betekend.

Bij het besluit van 11 juni 2014 van de administrateur-generaal van het agentschap Onroerend Erfgoed is op basis van de aanbesteding de definitieve restauratiepremie vastgesteld op 564.096,05 euro. In dat bedrag is het toenmalige provinciale aandeel van 20 procent of 188.032,02 euro niet meegerekend. De som van het Vlaamse en provinciale aandeel bedraagt dus in totaal 752.128,07 euro.

Voor onvoorziene bijwerkzaamheden is bij het ministerieel besluit van 29 juni 2016 een aanvullende premie toegekend van 44.177,63 euro, die bestaat uit een Vlaams aandeel en het voormalige provinciale aandeel.

De stad Izegem heeft op die premie geen voorschotten aangevraagd. Op de begroting staan bijgevolg de onderstaande bedragen nog open:

- 613.371,69 euro van het Vlaamse aandeel;
- 204.457,23 euro van het voormalige provinciale aandeel;
- 44.177,63 euro van de premie voor onvoorziene bijwerkzaamheden.

Het saldo van de premie op basis van de afrekening van de effectief uitgevoerde werkzaamheden bedraagt 796.305,69 euro, namelijk 597.229,26 euro Vlaams aandeel plus 199.076,42 euro voormalig provinciaal aandeel. Het totaal van de openstaande bedragen op de begroting, namelijk 862.006,55 euro, is toereikend om dat saldo van 796.305,69 euro te betalen.

Conform artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten moeten de restauratiewerkzaamheden uiterlijk binnen een termijn van vijf jaar na de toekenning van de restauratiepremie, volledig zijn uitgevoerd en voorlopig opgeleverd. Daarnaast moet de premienemer binnen diezelfde termijn van vijf jaar ook het saldo van de toegekende restauratiepremie bij het agentschap Onroerend Erfgoed opgevraagd hebben.

Als de premienemer het saldo niet tijdig heeft opgevraagd, wordt ervan uitgegaan dat hij afstand doet van de premie en moet hij zelfs de eventueel ontvangen voorschotten terugbetalen. Alleen in geval van overmacht kan na grondige motivatie en met toestemming van het agentschap Onroerend Erfgoed een afwijking op die regel worden toegestaan.

In het geval van het kasteel Wallemote had het stadsbestuur van Izegem dus uiterlijk op 23 december 2016, dat is precies vijf jaar na de betekening van het initiële ministerieel besluit, het saldo moeten opvragen of een aanvraag tot termijnverlenging moeten indienen. Pas op 25 februari 2019 heeft het stadsbestuur een e-mail aan het agentschap Onroerend Erfgoed gestuurd met de vraag of het subsidiebedrag nog moest worden opgevraagd.

De stad haalt ter verantwoording aan dat er verwarring is ontstaan over de startdatum van de vijfjarige geldigheidstermijn. De stad ging er ten onrechte van uit dat de periode van vijf jaar pas zou aanvangen vanaf de vaststelling van het definitieve premiebedrag dat na de aanbesteding is vastgelegd, wat de einddatum zou brengen op 11 juni 2019 (vijf jaar, te rekenen vanaf 11 juni 2014). De werkzaamheden werden echter effectief afgerond en opgeleverd binnen de geldigheidstermijn van

de premie. De stad geeft toe de tijdige aanvraag van termijnverlenging, respectievelijk van de uitbetaling van de premie uit het oog verloren te zijn.

Op voorstel van het agentschap Onroerend Erfgoed wordt ingegaan op de vraag van het stadsbestuur van Izegem om het saldobedrag van 796.305,69 euro alsnog te betalen. Het agentschap bevestigt dat de restauratie kwaliteitsvol is uitgevoerd en dat alle uitgaven correct werden verantwoord. Omdat er geen decretale basis meer is om het resterende saldo uit te betalen, moet wel een noodzakelijke rechtsbasis ingeschreven worden.

Begrotingstechnisch hoeft er geen vastlegging meer te worden gedaan. Het saldo maakt immers deel uit van de nog uitstaande bedrag onder begrotingsartikel QG0-1QGA2CB-WT (kwaliteit van onroerend erfgoed (zorg) – premies), meer bepaald onder basisallocatie 1QG739 (restauratiepremies openbaar). Het saldo ten bedrage van 796.305,69 euro kan worden vereffend met het vereffeningskrediet dat onder dat begrotingsartikel is ingeschreven.

Manuela VAN WERDE
An CHRISTIAENS
Willem-Frederik SCHILTZ
Bert MAERTENS
Bart DOCHY
Paul CORDY

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Bij de ministeriële besluiten van 7 mei 2009, 29 oktober 2009 en 12 mei 2014 werden vier restauratiepremies toegekend voor het uitvoeren van restauratiewerken aan het monument Magazijnen Montevideo, dat in de Montevideostraat in Antwerpen ligt en bij het ministerieel besluit van 29 mei 2001 is beschermd. Het nog openstaande, niet-uitbetaalde gedeelte van die vier restauratiepremies bedraagt 2.606.067,69 euro. Dat bedrag was initieel bestemd als financiële tegemoetkoming in de kosten voor de volgende vier fasen in de restauratie van het monument, meer bepaald fase A, die de werfinrichting, consolideringswerken en karkasrestauratie omvat, fase B, waarbij de dak-, timmer- en zinkwerken worden uitgevoerd, fase C, waarbij de gevels en het stalen schrijnwerk worden gerestoureerd en fase D, die het houten buitenschrijnwerk en de bezet-, schilder-, bevoering- en afwerkingslagen omvat. Dat bedrag wordt in zijn totaliteit toegekend aan Montevideo THV, de huidige eigenaar van het monument, als totale restauratiepremie voor het uitvoeren van de initieel gesubsidieerde, maar nog niet uitgevoerde restauratiewerken van fase A, B, C en D, die opnieuw werden opgenomen in het aanvraagdossier van Montevideo THV.

Het bedrag van de restauratiepremie, vermeld in het eerste lid, wordt verhoogd met een extra bedrag van maximaal 2,1 miljoen euro als financiële tegemoetkoming van 40 percent in de aanvullende kosten, exclusief btw, die zijn opgenomen in het aanvraagdossier van de Montevideo THV. Het gaat om de aanvullende kosten die overeenkomstig de regelgeving en richtlijnen die geldig waren op het ogenblik dat de restauratiedossiers werden ingediend, gesubsidieerd konden worden en die sindsdien veroorzaakt werden door additionele erfgoedschade, bijkomende stabiliteits- en toegankelijkheidswerkzaamheden, en prijsstijgingen van materiaal en werk. Dat maximumbedrag wordt in voorkomend geval aangepast op basis van de goedgekeurde kostenraming, exclusief btw. Het wordt ook opnieuw aangepast aan de geselecteerde offertes, exclusief btw, op basis waarvan de werkzaamheden worden gegund, als het bedrag van die geselecteerde offertes, exclusief btw, lager is dan de goedgekeurde kostenraming.

De verhoging van de toegekende totale restauratiepremie wordt aangerekend op de kredieten die zijn ingeschreven onder begrotingsartikel QG0-1QGA2CB-WT van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap en wordt voor de verdeling van het beschikbare budget beschouwd als een voorafname als vermeld in artikel 11.2.6, tweede lid, van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014.

De totale restauratiepremie, met inbegrip van de verhoging, vermeld in het tweede lid, wordt aangevraagd en uitbetaald volgens de voorwaarden en regels die zijn vastgesteld in het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 voor het aanvragen en uitbetalen van een erfgoedpremie volgens de bijzondere procedure.

Art. 3. Het stadsbestuur van Izegem ontvangt het saldo van de restauratiepremies, ten bedrage van 796.305,69 euro, die bij het ministerieel besluit van 2 december 2011 en het ministerieel besluit van 29 juni 2016 werden toegekend voor de restauratie van het interieur en de beveiliging van het kasteel Wallemote in Izegem.

Manuela VAN WERDE
An CHRISTIAENS
Willem-Frederik SCHILTZ
Bert MAERTENS
Bart DOCHY
Paul CORDY